

Lucrările in extenso
prezentate la
Conferința de Psihologie Aplicată
cu participare internațională
Ediția a X-a

DISCERNĂMÂNT CAPACITATE DE EXERCİIU

Evaluare și intervenție psihologică - Diagnostic și tratament medical

24-26 aprilie 2015

Brașov-România

EDITURA UNIVERSITARĂ
București, 2015

CUPRINS

<i>Cuvânt înainte</i>	7
Creșterea discernământului prin dezvoltarea inteligenței spirituale.....	9
Responsabilitatea psihologică, socială și juridică a agresorului sexual în familie	23
Perturbarea relațiilor bazale de atașament prin rigiditate, duritate, rigurozitate și autoritate excesivă ca factor determinant în apariția și dezvoltarea personalităților accentuate	34
Discernământul. Componenta primordială a vieții sociale	45
Importanța reglării emoționale	49
Aspecte controversate privind expertizele medico-legale psihiatrice efectuate la IML Cluj-Napoca.....	56
Aspecte procedurale deficitare în realizarea raportului de expertiză medico-legală psihiatrică postmortem.	61
În căutarea tatălui perfect pentru copilul din mine.....	66
Particularitățile abilității de luare a deciziilor la persoanele vârstnice.....	86
Raport de expertiză extrajudiciară în materia psihologie clinică și judiciară nr. XXX.....	96
Consecințele migrației economice a părinților asupra copiilor	104
Intervenția psihologică asupra copilului cu tulburări din spectrul autist și ADHD.	112
Importanța evaluării psihologice în selecția de personal - studiu de caz. .	123
A fost odată ca niciodată...Puterea vindecătoare a poveștilor terapeutice	128
Perturbările apărute în cadrul relațiilor bazale de atașament prin hiperprotecție, indiferență sau pierdere afectivă ca factor determinant în apariția și dezvoltarea comportamentelor adictive.....	135
Toxicomanie și capacitate psihică. Opinii clinice.....	147

Rolul liderului în grupurile de terapie cu consumatori de substanțe narcotice. Cât de directiv trebuie să fie liderul.....	159
Interferența dintre afectivitate și logică în determinarea discernământului	169
Schizofrenie și inversiune afectivă. Problematica alegerii tutorelului	171
Empatia și dezvoltarea morală la copiii preșcolari cu probleme de agresivitate - studiu de caz.	182
Predarea adjectivelor la copiii cu dificultăți de învățare: comparație între predarea prin Discrete Trial și Învățare Incidentală	195
Smerenia în psihoterapie	208
Rolul activităților de consiliere în optimizarea intercunoașterii și formarea grupului de preșcolari	213

CREȘTEREA DISCERNĂMÂNTULUI PRIN DEZVOLTAREA INTELIGENȚEI SPIRITUALE

Niculina Gheorghiu¹

„Confluența dintre cunoaștere, înțelegere și practică, îți împlinește viața”.
Sri Sri Ravi Shankar

1. Introducere

Sunt preocupată de peste 20 de ani de informații și cercetări legate de funcționalitatea ființei umane. Din toate cercetările mele am tras o concluzie cum că, discernământul este un factor foarte important pentru a-ți crea și trăi starea de bine în toate dimensiunile vieții. Am căutat informații despre dezvoltarea discernământului și am ajuns la inteligența spirituală. Astfel redau mai jos două definiții ale discernământului și a inteligenței spirituale pentru a vedea această legătură.

Din DEX – Discernământ (aprofundare): „Capacitatea de a pătrunde, de a judeca și de a aprecia lucrurile la justa lor valoare.”

Danah Zohar și Ian Marshall dau o definiție inteligenței spirituale, astfel: „**Prin SQ înțeleg acea inteligență care ne ajută să abordăm și să rezolvăm problemele legate de semnificație și valori, acea inteligență care ne permite să ne plasăm acțiunile și viețile într-un context mai larg, mai bogat, dătător de sensuri, acea inteligență care ne permite să evaluăm de ce o cale de urmat este mai semnificativă decât alta**”.

Analizând aceste două definiții observăm cum discernământul este o componentă esențială a inteligenței spirituale. Prin activarea discernământului evaluăm și pătrundem în profunzimea fenomenelor, lucrurilor, căilor de urmat în ceea ce ne privește pe noi oamenii ca ființe complexe și minunate, pentru a crea starea de bine pe toate dimensiunile vieții conștiente pământești.

¹ Doctorand la Universitatea „Ion Creangă” din Chișinău, Republica Moldova
Email: holisterapia@gmail.com

2. Teoriile care stau la baza acestei cercetări

Teoriile care stau la baza acestei cercetări sunt din:

- Psihologia cuantică: conceptul cum că: „Suntem creatorii minții și realității noastre”;
- Neuroștiință: „Plasticitatea cerebrală și creșterea de noi neuroni care se pot configura într-o nouă rețea neuronală. Orice configurare prin consolidare, adică repetiție devine atitudine”;
- Fizica cuantică: „Realitatea din jur se creează în funcție de intenția observatorului”;
- Spiritualitate: „Credința în nemărginirea noastră ne dă posibilitatea să acceptăm și să pătrundem în tainele universului”.

3. Cadru teoretic care are la bază teoriile de mai sus

Pentru a judeca lucrurile la adevărata lor valoare este important să plecăm de la niște premize esențiale.

1. Realitatea din jur se creează în funcție de intenția observatorului;
2. Conștientizarea faptului că suntem creatorii minții și realității noastre;
3. Experientizarea este metoda prin care o filozofie devine adevăr propriu și personal;
4. Credința în nemărginirea noastră ne dă posibilitatea să acceptăm și să pătrundem în tainele universului.

Pentru a împlini aceste premize este nevoie să lucrăm mult și conștient cu noi, pentru a discerne, a judeca corect ce alegeri facem în viața de zi cu zi, clipă de clipă, moment de moment.

Conform teoriei din psihologia cuantică prin care, noi creăm realitatea mentală și fizică conform intenției noastre, este necesar să fim conștienți și responsabili asupra a ceea ce emitem. Aceasta deoarece **fiecare gând, vorbă, sentiment sau faptă ne scrie realitatea viitoare**. În sensul că odată emis, transmis ceva, merge în potențialul cuantic, se încarcă cu energie de aceeași vibrație și revine la creator.

De aceea se spune că Dumnezeu central (Potențialul cuantic) a lăsat omul stăpân peste animale, păsări și toate vietățile pentru a fi creator. Prin aceasta omenirea a înțeles creația doar ce se vede: un copil, o casă, doar lucruri fizice materiale, adică văzute de simțurile noastre din spectrul vizibil; dar de mii de ori sunt mai multe și mai importante lucrurile care nu se văd în spectrul nostru, cu ochii fizici.

Noi toți vedem aceste realități energetice și informaționale prin simțământ și apoi prin trăire.

Aici intervine discernământul sau dreapta judecată, înainte de a emite ceva. După ce am emis este un pic cam târziu, în sensul că acea emisie a plecat deja în câmpul cuantic. În acest caz mai putem șterge prin concentrare, meditații directe asupra a ceea ce am creat. Avem șansa să ne răzgândim și să ștergem ce am creat noi și am emis în câmp. Adică noi am făcut și numai noi prin concentrare și atenție susținută putem șterge.

În această situație întâlnim mulți oameni care din necunoaștere așteaptă să anihileze și să dezlege altcineva ce ei au făcut. Chiar dacă de multe ori vrem să responsabilizăm pe altcineva să anihileze creația noastră pentru noi (preoți, duhovnici, maeștri, vindecători), nu vor avea succes, deoarece creația se întoarce întotdeauna pe frecvență specifică la creator.

Una este să lucrăm cu noi și să mai cerem ajutorul cuiva (duhovnici, vindecători, prieteni, parteneri, maeștri) și una este să lăsăm la voia întâmplării aceste lucruri.

Atunci când nu suntem conștienți de aceste lucruri firești emitem diverse gânduri de frecvență coborâtă, și apoi spunem „cum acceptă sau aprobă Dumnezeu să se întâmple una ca asta?” sau „cu ce am greșit eu să mi se întâmple așa ceva?” sau „sunt ghinionist”, etc.

Ce nu înțelegem de multe ori este că Sursa tuturor celor văzute și nevăzute este Iubire, Bucurie, Pace și nu ea ne dă acea experiență ci noi am creat-o cândva atunci când nu am avut discernământul necesar să emitem responsabil pentru a ne crea o realitate fericită.

Prin libertatea noastră de a alege am creat ceva și acel ceva se întoarce la creator.

De exemplu, atunci când critici, judeci sau înșeli pe cineva, mai devreme sau mai târziu vei atrage în viața ta situații prin care vei fi criticat, judecat, înșelat.

Pentru a nu mai întâlni astfel de situații este bine să fii responsabil și conștient de tot ceea ce faci.

Este un drept al tău să primești ceea ce vrei. Dumnezeu îți dă conștiință iar tu prin intenție colapsezi energia din câmpul cuantic, care apoi se materializează în ceea ce vrei în planul concret, fizic, vizibil, material. Una din legile universului spune că: „primești exact ceea ce oferi”.

Găsim în spiritualitate următoarea afirmație: **„Conștiința și energia creează natura realității”**.

De exemplu optimiștii, care au o încredere totală că totul va fi bine și vor căpăta ce vor – așa li se întâmplă; versus pesimiștii care cred în rău și în ghinioane și astfel creează și atrag în realitatea lor acele rele în care cred.

Astfel gândul concentrat aduce după sine materializarea a ceea ce am gândit. Dacă gândim corect, adică fără să încalcăm demnitatea cuiva, atunci vom avea parte doar de experiențe care duc la pace și bucurie. Aceste

experiențe le atragem pe frecvență specifică prin ceea ce am emis și creat cândva.

Din cercetările și studiile mele am descoperit că pentru a discerne ai nevoie de: **cunoaștere, maturitate emoțională și spirituală, dorință de autodepășire și intenția de a avea și a face bine.**

3.1. Cunoașterea ca ingredient principal în dezvoltarea discernământului

Pentru a trăi o stare de bine global avem nevoie de discernământ atunci când ne confruntăm cu reguli și norme transmise și impuse de familia de bază și de societate.

Astfel discernământul se manifestă în sensul de a judeca drept, din poziția de observator, care sunt normele și regulile care să le aplicăm pentru binele nostru și care nu. Pentru aceasta e nevoie de cunoaștere, de a ști mai multe informații despre un subiect sau altul.

Cunoașterea este ingredientul cel mai important pentru a putea avea opțiuni în ceea ce privește calitatea vieții noastre și a discerne acțiunile binefăcătoare care duc la creșterea și dezvoltarea noastră în armonie.

În acest punct al lucrării este necesar să fac distincția între cunoaștere și cunoștințe sau informații.

Informațiile le găsim atunci când ne întrebăm, adică când le căutăm. Ele sunt peste tot, dar te focalizezi pe ele numai atunci când liniștești noianul de gânduri și focalizezi atenția asupra unor anumite subiecte sau îți pui niște întrebări despre acele subiecte.

După ce am accesat informațiile căutate și le aplicăm în viața de zi cu zi o perioadă de timp până se înregistrează la nivel cerebral, iar apoi sunt trăite ca adevăr propriu, acele informații vor deveni cunoaștere.

Deci, **cunoștințele devin cunoaștere prin trăire și experimentare.**

Nimeni nu poate trăi în locul nostru o stare sau un fenomen interior. Trăirea va duce la creșterea de neuroni noi (baby neuroni) și tot trăirea, experimentarea va face posibilă crearea de rețele neuronale noi, conform frecvenței trăirii.

După ce am realizat această distincție găsim că din perspectivele de mai sus cunoașterea are două fațete: „Cunoașterea de Sine” și „cunoașterea lumii înconjurătoare”.

A te cunoaște pe tine este o condiție esențială în capacitatea de a discerne.

Partea cea mai grea în cunoașterea de sine este perioada cu educația pe care am primit-o în cei șapte ani de acasă. Aici e greu pentru a reuși să ne cunoaștem și a vedea dacă ce s-a implementat în mintea noastră este în

concordanță cu ființa noastră divină sau nu. Prin cunoașterea de sine faci distincția între ceea ce ai și este în concordanță cu dorințele și cerințele tale interne de la Sine, adică din potențialul Divin și ce nu este în concordanță cu sinele tău divin.

De ce am spus că aici e greul? Deoarece noi în acea perioadă am preluat de la cei din jur (familia de bază, grădiniță) totul de la comportamente, atitudini, mod de a soluționa problemele, mod de gândire, etc. Acestea s-au implementat în creierul nostru liber, ca niște programe în calculator, au devenit obișnuințe, au intrat în mintea subconștientă și acum sunt ca o a doua natură a noastră.

În mica copilărie ni s-a implementat scenariul de viață, cum să ne comportăm, cum să relaționăm, etc. De aceea nu știm prea bine dacă unele atitudini sunt ale noastre și le alegem noi sau vin ca urmare a informațiilor din programare?

O modalitate ușoară de a discerne sau de a te ajuta să vezi dacă ce vrei este benefic pentru tine sau nu, este următoarea formă de autoanaliză prin întrebări de genul:

- „Vreau eu cu adevărat să fac asta?”
- „Fac eu asta pentru mine, sau să demonstrez cuiva cât de important și special sunt eu?”
- „Ceea ce vreau să fac îmi aduce plus-valoare? Adică, mă ajută să fiu eu, să mă manifest fără măști și ascunzișuri, să cresc și să mă dezvolt?”
- „Pe ce dimensiune a vieții mă împlinește?”
- „Trăiesc bucuria, pacea și liniștea făcând asta, sau îmi aduce noi griji, stres și agitație?”

Această autoanaliză te ajută să devii conștient și responsabil, atât spre a vedea dacă evoluezi sau te împlinești prin acea acțiune, cât și unde te îndrepti când decizi ceva sau altceva.

Creierul nostru este instrumentul care captează gândurile din fluxurile de conștiință înconjurătoare. Orice gând se înregistrează în aceste fluxuri care au diferite frecvențe.

Dacă tu manifesti comportamente, gânduri, acțiuni cu frecvență înaltă, vei atrage gânduri cu frecvență înaltă, creatoare, dezvoltatoare.

Făcând această analiză conștientizezi pe ce frecvență accesezi realitatea și pe ce vibrație îți creezi viața.

Dacă ai dorințe limitative care te duc doar la „ce am” sau „ce posed” – e clar că frecvența fluxurilor pe care stai mult timp din viața ta este de vibrație limitativă, de obicei mai coborâtă, preponderent din conștiința socială. Asta nu înseamnă că e ceva rău, ci că acolo sunt deocamdată preocupările tale, gândurile și sentimentele pe care le emiți, și de aici vezi că ce creezi tu se întoarce la creator (care ești tu).

Cum atragem pe frecvență specifică ce ne dorim sau ce vrem de fapt?

După ce le-ai atras este important să-ți faci analiza, pentru a constata de unde vine dorința, din ego sau din Sine.

Astfel potențialul cuantic - conform spiritualității și fizicii cuantice - este cunoaștere nelimitată, viață nelimitată. De aici am tras niște concluzii despre importanța cunoașterii în activarea și manifestarea discernământului și anume:

- Cunoașterea este cea mai grandioasă comoară pe care o avem, deoarece atunci când trăiești o experiență prin care pierzi posesiunile materiale concrete, unicul lucru pe care nu-l pierzi și nici nu-l vei putea pierde vreodată este cunoașterea.
- Cunoașterea ne dă capacitatea să creăm din nou, să o luăm oricând de la capăt.
- Cunoașterea ne dă confortul psihic prin care știm că dacă am făcut odată ceva, putem face ori de câte ori vrem.
- Dacă avem cunoaștere avem opțiuni, avem libertate.
- Dacă avem cunoaștere putem construi nelimitat, pentru că este loc sub soare pentru tot omul care vrea să facă ceva.
- Dacă avem cunoaștere, scăpăm de temeri și frici deoarece atunci nu există nimic - nici un element, nici o autoritate, nici o regulă - care ne-ar putea amenința, intimida sau înrobi.

De aceea cunoștințele raționale despre cum funcționăm în exterior și cunoștințele care țin de funcționarea interioară spirituală și psihică, fac casă bună pentru a putea trăi și a dezvolta cunoașterea (trăirea) care absolută.

Prin aceste trăiri putem discerne astfel încât să ne redescoperim și să regăsim bucuria vieții și starea de bine în călătoria noastră.

3.2. Maturitatea emoțională, mentală și spirituală

Un alt ingredient necesar dezvoltării discernământului este maturitatea.

O persoană matură emoțional, mental și spiritual este o persoană detașată care și-a oprit „vocale din cap” și datorită acestei capacități este stăpână pe mintea sa. Este o persoană detașată care nu așteaptă imediat recompense pentru ce face. Este într-o stare superioară minții personale.

De aceea atunci când ești stăpân pe mintea ta poți accesa și accepta gândurile tale astfel încât emoțiile nu te mai copleșesc și nici un stimul exterior nu te mai scoate din starea de bine.

Ajunși să trăiești maturitatea emoțională când ai făcut pace cu tine.

Ajunți la pacea interioară după ce te-ai iertat pentru diverse, după ce ai acceptat că ai experimentat ceva sau altceva pentru că așa ai considerat tu, și că acum îți poți schimba opțiunea.

Ajunți la maturitatea mentală atunci când nu mai acționezi din impuls, ci reflectezi asupra consecințelor acțiunii tale pe termen lung. Pentru a trăi maturitatea mentală e nevoie să-ți pui niște întrebări esențiale înainte de a face ceva. Întrebările sunt de genul: „Ce gândesc eu acum?”, „Vreau eu cu adevărat să fac asta?”, „Care sunt beneficiile imediate și pe termen lung a acestei acțiuni?”, „Care este starea mea interioară când mă gândesc să fac ceva?”.

Ajunți la maturitatea spirituală atunci când ajunți prin cunoaștere și trăire să înțelegi că cele trei dimensiuni - fizică, mentală și spirituală - reprezintă un tot pe care-l manifesti în tot ceea ce alegi să faci. De aceea dacă faci ceva distructiv pentru corp, sigur va duce la repercusiuni în dimensiunea mentală și apoi în cea spirituală. Manifesti maturitatea spirituală când tot ceea ce faci, faci în prezent, aici și acum, conectat cu tot și toate.

3.3. Dorința de autodepășire

Este o stare care te impulsionează ca mereu să cauți experiențe care duc la dezvoltarea și evoluția ta. Aceasta implică deschiderea spre a experimenta diferit diverse situații prin care trăiești stări de fericire, mulțumire, bucurie. Această dorință o avem implementată la nivel cerebral dacă în adolescență am căutat „noul” conștient, am făcut diverse acțiuni (sport, artă, muzică, drumeții) pentru a ne descoperi potențialul creator.

Această dorință o dată activată și accesată cât mai des în adolescență ne va face ca atunci când ajungem adulți, să vrem să ne depășim condiția fizică, mentală, profesională. Prin această dorință căutăm starea de bine atunci când alegem un comportament, o acțiune, o faptă. Adică atunci când alegem ceva, să fim responsabili pentru a crea binele atât interior cât și exterior.

3.4. Intenția de a vrea să faci binele

Intenția de a face binele este o stare care vine din echilibrul mental și emoțional.

Atunci când nu mai intri în comparație cu nimeni, când nu mai faci o acțiune doar ca să te aprecieze alții vei avea intenții de bine pentru tot și toate.

Domnul profesor Constantin Dulcan spune într-un interviu că: „binele este implementat în noi la nivel genetic și este ca un cod”. Adică cu asta ne-